

"Unga ömar". Så länge det finns barn finns det hopp. Glada miner när barn i fyra till nio år ska börja sin innebandyträning för dagen.

"Gamla vva". Siv Marlsen och Barbro Lundberg sjunger med glädje.

"Hyresvärdar vill tjäna så mycket pengar som möjligt, men åtgärdar inte husen någonting."
Maria Stenberg

Färfallet. Per-Erik Holmlund och Maria Stenberg vill riva hyreshuset.

Badhuset. Kajsa Rehnlund, 9 år, trivs som fisken i vattnet.

Här finns gemenskap och framtidstro

Krigszon. Fallfärdiga och dåligt skötta hyreshus. Kristinebergsborna låter sig inte nedslås av dåliga rubriker. De vet själva vilken guldgruva de bor i.

– Det här måste väl ändå vara varje förälders dröm, säger Maria Stenberg och visar med stolthet upp idrottsanläggningen. I ett och samma kvarter hittar man idrottsshall, badhus, gym, ungdomsgård, biograf, folkets hus och restaurang. Det är full aktivitet när vi kommer på besök. I sporthallen arrangerar Unga Ömar

innebandyträning för de allra yngsta barnen. Tränarna Ida Lindholm, Ylva Jonsson och Anders Gavelin har full koll. Med lek och skratt gör de träningen till något kul. De äldre barnen börjar sin träning strax efteråt och tar vid när de yngre slutar. Gymmet står för kvällen tomt, men det kanske beror på

att det är förtärdmötet på övervåningen. Badmästaren Roland Lundmark håller att vakande öga på barnen i basstegen. – Nu är det lugnt, mot för hur det är under skoldagar. Vi har totalt 27 skolbarn som badar här på veckorna, säger Lundmark medan han tar betalt av en cyanlind budgäst.

I det lilla gruvsamhället Kristineberg, Kriberg i folkemun, bor i dag 281 invånare. Orten har beskrivits både som krigszon och den plats som Gud glömt. Allt detta på grund av hyreshusen som står tomma efter år av vanskötsel och eftersatt underhåll. Detta är dock något som Kribergsborna inte ser på med blida ögon. – Vi har försökt tillsammans med kommunen att få riva husen, men det är så mycket oklarheter över vem som ligger husen att det inte finns någon att processa mot. Vi har hant-

nat i moment 22 litte, suckar Carola Olsson. – Hyresvärdar vill ju tjäna så mycket pengar som möjligt, men åtgärdar inte husen någonting, säger Maria Stenberg. Samfundets enda månarvårare slår igen sina portar för gott i slutet av mars. Kunderna hitvisas sedan till grannkommunen Malå som ligger tre mil bort. Men tro nu inte att det tagit musten ur Kribergsborna. – Vi i samhälletsrådet har diskuterat hur vi ska lösa det här. Vi hoppas att vi slipper att människor ska sitta hemma vid

telefonen och beställa hem mat till dörren. Vi med bil får helt enkelt se till att ta med de som behöver skjuts till Malå, säger Per-Erik Holmlund. Han får medhåll av Maria Stenberg och Carola Olsson. Affären har varit en viktig mötesplats på orten och trion hoppas nu på att det ska gå hitta en bra lösning på den här punkten. – Vi kan ju alltid hoppas att någon vill komma bort från storstadsstress och flytta hit och driva en jourlivs, säger Holmlund med glimten i ögat. – Ja, de kan även få driva den

i kombination med en bensinmack, säger Carola Olsson. I kyrkan möts vi av kyrkostörelen Juva stämmor. De sjunger sina sånger för glatta livet. När vi kliver på avbryter de för en kort fikapaus. På en liten vagn har de dukat fram kaffe med tillbrända dopp. Och det ska villigt erkännas att det kändes skönt att få sitta sig ned med en kopp kaffe efter kvällens rundvandring. Kan snabbt konstatera. Kriberg är inte glömt. Här finns en stor gemenskap och kampvilja. Där det finns barn finns det en framtid. *Sigrida Ringbäck*

- 5 plus**
- 1 Den fina naturen.
- 2 Närheten till allt.
- 3 Gemenskap.
- 4 God sammanhållning.
- 5 Kristineberg helt enkelt.